

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Tertio. De Copvlatione publica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DISPENSATIONE.

Desertionem paulus causam diuorij con-
iunxit 1. Corinib. 7. Sed iuxta circumstantias,
desertio probè examinanda est, & legitime pro-
nunciandum.

Inutilitas verò ad coniugij debitum per
aliquod accidens, quod post sponsalia obuenit, à
ipsis viris dijudicari necesse est. Incidunt enim
interdum lesiones aut sectiones per vim aut
morbos violentos & incurabiles, item mania in-
sanabiles & similia. Hic verò iniustum esset pro-
pter tale incurabile malum, coniugio nondum
consummato, alteram quoque partem in periculo
animæ & corporis relinqui, cum quidem nullam
potestatem corporis alterius partis habere queat.
Aliud verò est, aliquod dilectionis officium tali
desponsata, nondum tamen solemniter copulata,
præstare, & aliud, excludi omni legitimo Con-
iugio, in omni eius vita, cum quidem nulla sua
culpa id damnum acciderit. Deinde cum Deus
ipse tam graue, & euidentis impedimentum in-
tericiat, & quasi suo iudicio ipsum Coniugium
inter tales soluat, innocens persona excusationem
sane non exiguam nanciscitur.

DE TERTIO. DE COPVLATIONE publica.

K 3

Copula

DE CONIUG.

Copulationem publicam sponsi & sponsa vocamus, qua fit à pastore plebis seu Ministro verbi Dei, presentibus honestis viris.

Solet & benedictio sponsi & sponsa vocari, quia ibi minister verbi Dei reperit benedictionem divinam coniugibus in primordio mundi datam, orat cum ceteris Christianis, & sancta novis coniugibus precatur.

Ea verò copulatio publica & solennis, non modo de honestate, sed etiam de necessitate quadam Coniugij, apud Christianos quidem, heditate habetur, ita, ut non sit liberum intermittere. Absit autem cavillatio vocabuli necessitatis, quia consuetudinem bonam, & optimam Ecclesiae ordinem respicit. Rationes sunt:

Primum, quia Deus ipse exemplum posteris exhibuit, quando ipsemet, ut textus habet, adduxit Adae sponsam, quae quidem adducta, fuit honesta & decora copulatio, additis grauisimis verbis, ut intelligeret Adam, hanc Etiam sibi Matrimonio quam arctissime deinceps, atq; ut postea ipsemet sciretur, unitam esse.

Secundo, quia Ecclesia Dei, omnibus aetatibus sic observant. Hac igitur perpetua observatio

COPVLATIONE.

atio, & quidem ab ipso Deo initium trahens, non iniuria vim aliquam legis, in Ecclesia Christi perpetratio obiuuet.

Tertio, quia ad dignitatem Coniugij, & consolationem coniugum, ista copulatio publica facit. Nam in nomine Domini, hoc est, mediante per ipsum Deum iunguntur sponsus & sponsa, predicatur ibi, & summis laudibus extollitur hoc vitæ genus, quod sit sanctum, Deo placens, & quod Deus plurimis benedictionibus ei adiuuans sit. Accedunt plurimum congratulationes, quæ non sunt parui faciendæ.

Quarto, quia temeraria huius optimi ordinis violatio, scandalum pareret, confusionem adferret, & in dedecorationem & contemptum Coniugij vergeret.

Obiectio.

Adiaphora, hoc est, quæ neque præcepta neque prohibita sunt, in verbo Dei pari libertate vel obseruare, vel intermittere licet.

Sed copulatio publica, quæ fit per pastorem plebi, est Adiaphoron.

K A

Ergo

DE CONIUG.

Ergo licitum est vel observare, vel intermittere.

Respondeo. Maior hanc recipiat distinctionem ac limitationem. Quaedam Adiaphora, longo ac bono usu inualuerunt in Ecclesia, quaedam verò liberè semper, vel seruata sunt vel ommissa. Illa igitur vim quandam legis, longa obseruatione acceperunt eo pacto, ut si nunc quis remittere, & sine publico Ecclesie consensu, ea vellet immutare scandalum reliquis pijs exhibiturus esset, id quod neq; coram Deo, neq; coram hominibus excusari posset. Est sanè natura sua Adiaphoron; quis copulet, ministra verbi, an alius Christianus. Sed per obseruationem Ecclesia Christi diuurnam, necessitatem quandam boni ordinis accepit. Grauius enim dictum est à paulo, omnia in Ecclesia ordine, decore, & ad edificationem fieri oportere. 1. Corinb. 14. Sic est quidem natura sua Adiaphoron, die Dominica vacare rebus sacris, & abstinere à prophanis laboribus, impediens Sabbati sanctificationem. Sed si quis suo prapostero arbitrio, vellet alium diem constituere, Dominica verò vstitas operas facere, cum aliorum scandalo, vel die Paschatis, diem natiuitatis Domini celebrare, & sicut de Arcesila quodam narratur, contra sua festa agitare, tum sanè ille indicaretur peccatore. &

COPVLATIONE.

11. & scandalum graue excitare, neq; esset calu-
nia & licentia toleranda.

Ad Minorem respondeo. Verum quidem
est, sua natura Adiaphoron est. Sed diuturna
Ecclesia Christi obseruatio, qua quidem verbo
Dei non est contraria, sed consentanea potius. &
bona, & utilis est, facit, ut circa peccatum pri-
uato arbitrio mutari non debeat, & peccet, qui
tam bonum ordinem, scandaloso exemplo pecu-
lauer labefactet.

Procedit igitur argumentum à per se ad
per accidens, seu, secundum non causam vs
causam.

Hoc nunc fundamento iacto, de hac publi-
ca copulatione, vsuato nostro ordine procedemus.

Est igitur copulatio publica sponsi & spon-
se, actio, qua pastor plebis seu minister verbi
Dei, loco & nomine Dei, sponsum & sponsam
Matrimonio iungit, verbis & ritibus in Eccle-
sia Christi vsuatis, presentibus ijs, qui ad nupti-
as iniuncti sunt, ut publicè constet, hoc istorum
hominum Coniugium, esse legitimum, iustum,
honestum, Deo placens. Res autem definitionis,
in sequentibus declarabuntur.

K 5

Primus

DE CONIUG.

Primus autor copulationis nouorum Coniugum, est Deus ipse, qui & condidit marem ac foeminam, & copulauit eos tanquam Episcopus summus, id quod Moses uerbo AD-DUXIT, praeclare expressit. Nemo autem existimet, eam actionem fuisse prorsus mutam. Sed Deus Ada concionatus est de Coniugio, & manus uirumq; iunxit, & pulcherrimis ruiibus, sine dubio eos conserauit & colligauit. Hec autem diuina actio, exemplum est longe grauissimum, ne patiamur in Ecclesia Dei, homines fortuito concursu sese iungere, sed ut ordine bono id fiat, & iuxta Dei exemplum, minister uerbi Dei pronunciet, tales indissolubili uita genere copulari.

Extat Euaristi, in ordine Romanorum pastorum quarti, epistola ad Africanos, in qua praecipit, ut a sacerdotibus sponsus & sponsa benedicantur, idq; pro ueteri more. Nec sane dubium est, quin Ecclesia Dei omnibus aetatibus, aliquo pio & honesto ritu, copulationem illam sponzorum & sponsarum celebrarit.

Copulandi autem sunt ij, qui legitime desponsati, & iuxta morem aliquoties proclamati, & denunciati sunt nominatim.

COPVLATIONE.

Est autem ritus proclamationis, boni or-
dis gratia institutus, primum, ut sponsus &
sponsa innotescant Ecclesie, & si quid impedi-
menti alicui cognitum est, tempestive indicetur.
Deinde, ut Ecclesia pro futuris coniugibus pre-
ces faciat, sine quibus nihil felix, nihil beatum
est in tota hominis vita.

Quibus porro verbis aut ritibus, Mini-
ster Dei copulationem sponsi ac sponsae peragere
debet, non est quidem in sacris literis prescri-
ptum. Utile tamen est, grauitur omnia suscipi,
& recte fieri, quod in Ecclesiarum piarum reser-
uationibus, quidam modi, publici consensus &
confirmationis gratia, traduntur.

Primum autem in hoc actu, solet breuiter
aliquid repeti de Coniugij autore, de arctissimo
nexu Coniugij, cur institutum, & quomodo
per & honeste obseruandum sit. In quibusdam
locis, & conciones de hoc vita genere habentur.

Deinde coram inuitatis testibus & conui-
uis, Minister verbi Dei quat ex sponso, velit
ne hanc sponsam sibi ducere uxorem, an promit-
tat ipsi fidem, amorem, & debita officia per om-
nem vitam praestanda, & quod nolit eam dese-
rere.

DE CONIUG.

vere, quam diu quidem in viuis est futurus.
Sponso autem id clare affirmante; postea sponsa
similiter interrogatur.

Tertio iubet Minister sibi inuicem annulos
dare, in pignus istius fœderis conjugalis.

Quarto iubet dexter as sibi mutuo porrigere,
quas quidem minister ipse iungit.

Quinto addit, Cum itaq; proprio ore Coniugium vestrum ratificaueritis, ac dein ad annulo,
dextrisq; complicatis confirmaueritis, ego quoq;
loco ipsius Dei, vos Coniuges renuncio & corroboro,
in Nomine Patris, Filij, & Spiritus sancti: Quod igitur Deus coniunxit, homo non
separet.

Sexto. Deniq; ad altare procumbentes in genua sponsus & sponsa, audiunt vsuam benedictionem, qua in Agendis, vii vocant, continetur. Adduntur & cantilena fausta, & organa Musica publici honoris & læticia causa.

DE LOCO,

Ubi autem sit facienda copulatio, siue in templo, siue in domo honesta, non habemus in
sacri

COPVLATIONE.

sacris literis definitum. Est autem sine dubitati-
one hac Ecclesia Christi consuetudo omnium op-
tima, ut in templo conueniant Matrimonium
inchoaturi, cum suis testibus, ibiq; ea ceremonia
copulationis peragatur. Rationes sunt:

Quia sacra aedes sacris actionibus & con-
uentibus, à tota communione destinatae sunt. Ibi
enim verbum Dei publice proponitur, Bapuf-
mus, Absolutio, & Cena Domini administran-
tur. Est autem coniugium non est sacramentum
Ecclesiae, ut pontificij fingunt, tamen est nouum,
& quidem sacrum vita genus, quod duo homi-
nes ingrediuntur, & quod auspicantur, ideo lau-
dabilis ordo est, ut in templis coniugia copulen-
tur & inchoentur.

Quia ille ipse templi ingressus, & aetio in
loco sacro, Coniuges non tantum commonefacit,
hoc vita genus à Deo esse, & Deo auctore incipi-
endum, & eius benedictione peragendum esse,
Sed etiam eos quasi obligat, ut deinceps per om-
nem vitam meminerint, sibi templum fre-
quenter petendum esse, ut in cœtu piorum audi-
ant, & discant verbum Dei, utantur Sacra-
mentis à Christo institutis, & preces Ecclesiae
iungant. Nam eam ob causam viuunt homo, &
tam ob causam coniugia sunt instituta, ut Dei
verbum

DE CONIUG.

verbum audiant, & iuxta illud Deum colant, liberosq; ad noiciam & cultum Dei verum educeant.

Quia illud fœdus, quod sponsus & sponsa mutuo ineunt, & gratissima assouerationes, qui loco iuramenti coram Deo adant, plus etiam videntur auctoritatis apud homines habere, si in loco, verbo Dei & Sacramentorum dispensationi consecrato, fiant, quàm si in aliquo angulo, locoq; ignobili peragantur. Eisi autem omnis locus, coram Deo sacer est, & vbiuis locorum orare, & sanctas operas facere licitum est, tamen cum externa, in hominum oculos atq; animos incurrant, itaq; non sunt negligenda, circa superstitionem tamen.

Quia coniugium publicum vita genus est, ideo publicam copulationem fieri par est. Cum autem templum sit publica domus, non ab re alienum est, ibi fieri & transigi copulationes sponforum & sponfarum.

Quia testimonijs opus habent coniuges, quod honestè ac legitime sint coniuncti. Predesti igitur ad ipsorum conscientias, & ut alijs quoq; innotescat, copulationes in templis obseruari.

Quia

CONVIVIO.

Quia hec consuetudo, multa incommo-
da prohibet, ut, ne homines temerè in angustiis
concurrant, ac facile iterum discurrant, seu
soluantur matrimonia. Nam sunt in fide ple-
bis non pauci, qui parùm religiose de Coniu-
gio sentiant, ac leui momento Coniuges dese-
rant.

Præterea multo est honestius & decentius,
interdum clara luce copulationes fieri, quàm no-
cturnæ, quæ quidem Consuetudo à gentibus deriva-
ta est.

De cædis, vestitu, alijsq; ritibus, vel gen-
tilibus, vel in Christiano cæu usitatis, nihil
hic attinet dicere, quia variant in singulis re-
gionibus, & tantum regula sequenda est, ut ab-
sint superstitio, & seruiant ordini, decoro & ad-
fectioni.

DE CONVIVIO NU- PTIALI.

Accidens nuptiarum, est conuiuium nu-
ptiale. Cum enim testes copulationi & conventi-
oni nouorum coniugum, recte & iuste adhibe-
antur, consuetudo obtrinit, ut ijs conuiuium in-
stitua-

DE CONIUG.

stiuatur, quo cum nouis coniugibus frontem
exporrigant ac latentur.

Germani vocant *Eine Hochzeit*
qua voce dignitatem coniugij ex-
presserunt.

Item *Wirtschaft* / quia à coniu-
gibus nouis uti hospites, liberaliter
accipiuntur & tractantur. Item *eine
Kost* / à sumptibus, quia ibi sumptus
sunt, & quod potu ciboq; hilariter
reficiuntur homines.

Item. *Ein Beylager* oder *Brud-
tag* quia sponsus ac sponsa ibi coha-
bitationem ordiuntur. Nam donec
desponsatione solummodò sunt iun-
cti, nondum licitum ipsis est, vitam
Coniugalem inchoare.

*Non autem improbari Deo conuiuia nu-
ptialia, illustris historia Christi, Maria & A-
postolorum docet, qui interfuerunt nuptiali con-
uiuio in Cana Galilee, imò Christus ipse, unum
miraculo insigni, conuiuio & sponso donauit. Io-
han. 2.*

Atqui

CHOREIS.

Atqui decet ea conuiuia esse moderata, pro cuiusq; conditione, ne exhauriant nonos coniuges, arcq; alieno eos grauent. Deinde hospites ipsi, hilaritatem, non ebrietatem sequentur. Ac tenentur Christiani, legibus sumptuarius a pijs Magistratibus latis, etiam ratione conscientiae parere. Nam Magistratum officium est, tanquam vicariorum Dei in terris in rebus externis, attendere, ne inutili profusione facultatum, respublicae attententur.

CHOREAE NVPTIALES.

Aliud accidens nuptiarum est, ritus ducendi choreas, quae ut sint pudicae, moderatae, tempestiuae, omnino videndum est.

Choreas autem nuptiales, per sese non esse peccatum, ex hisce rationibus licet colligere.

Primum, quia hilaritas in nuptijs non est prohibita. Sed honeste choreae, ad nuptialem hilaritatem, more cuiusq; gentis pertinet.

Deinde, quae ad honorem & ornamentum coniugij pertinent, non sunt improbanda. Sed etiam choreae, ad honorem nonorum coniugum sunt, ut dum illi letas choreas ducunt, & simul exultant, reliqui conuiuia ipsos mo-

L

DE CONIUG.

deſte & ornatè ſequantur. Hanc ob cauſam in
rebus. honeſtis, prima chorea tribuitur ſpon-
ſe, & appellatur der Braut tantz. Secunda cog-
natis, der freunde tantz, poſtea & alyſcon-
uiuis.

Tertiò in choreis honeſtis, ſibi inuicem
innotescunt iuuenes & puella, atq; amorem
coniugij concipiunt, Inde vulgo dici ſolet, Non
celebrari nuptias, quin aliud nouum coniugi-
um concilietur, hoc eſt, occaſio nouorum ſpon-
ſorum et ſponſarum offeratur. Ex aſpectu enim
amorem naſci, experientia docet.

Eſt autem chorea actio, qua mares, cum
femellis certò ritu, honeſtè ac pudicè ſaltant,
ad organi muſici ordinatum ſonum, læticia
& honoris, cauſa.

Apud gentes autem duplices fuere choree,
Feſtæ nimirum choreæ, quæ in ſacris publicis
ducebantur, de quibus Vergilius, Immemores
noſtri feſtas duxere choreas. Et profanae, quæ
alias fiebant in conuiuijs, aut nuptijs, aut lu-
dis. Nos verò nullas feſtas choreas in religio-
ne Chriſtiana, nunc ſcimus, ſed nuptiales tan-
tum, & quæ alias læticia cauſa honeſtè ſunt.

Item alia choreæ ſunt pudicæ & honeſtæ,
quæ cum grauitate, ac ſine ſcandalo ſunt.

Alia

CHOREIS.

Alia sunt impudicæ, & inhonestæ, quæ eunt
 leuitate et scandalo fiunt, nec sunt probandæ.

Quis verò primus chorearum autor fue-
 rit, non est memoriæ traditum. Romanos
 quidem ab Hetruscis, morem ducendi choreas
 accepisse, Linius testis est, sed vnde illi? No-
 tum autem est, omnes gentes, certum sibiq;
 peculiare habuisse, & habere genus saltandi.

Quasnam autem personas deceat, simul
 choreas celebrare, honestas et grauitas homi-
 nem christianum erudiant. Non enim decet in-
 honestas personas atq; infames, honesto cætui
 misceri. Non pueros teneros, qui alium habent
 ludendi locum; non senes decrepitos, qui risui
 sunt cæteris. Non ebrios, qui veluti amentes
 & furiosi, cæteris sunt dedecori et scandalo.
 Iugentes etiam, decet ab eiusmodi tripudijs
 abstinere, honestatis ratione, & ne alij occasi-
 onem criminandi nanciscantur. Viri etiam
 alijs graues, rationem suæ authoritatis habe-
 bunt, atq; attendent, quid eos deceat, quid nō.
 Adultis itaq; & mediocri ætate præditis,
 & qui non scandalum aliquod præbent, viden-
 tur choreæ permitteandæ.

L 2

Sed

DE CONIVG.

Sed plurimum variant ipsi chorearum ritus. Sicut igitur choreæ nuptiales, & similes in Christiana republica

Pudica ac decore gestibus ac saltibus, quæ nulla præbeant, vel iuuentuti vel senibus offendicula.

Graues, hoc est, in omnibus gestibus lenitas absit, quæ tum alijs gentibus, tum verò christianis in primis est probrosa.

Moderatæ, ne valetudo aliquo damno afficiatur. Nam immodicæ saltationes, et corpora defatigant, & interdum morbos in eis concitant.

Loco honesto. Sic veteres gravitatis & honestatis multò studiosiores, quam hæc nostra posteritas, subinde magis magisque degenerans curias attribuerunt nuptialibus istis choreis, tum honoris, tum honestatis gratia.

In conspectu honestorum hominum. Eamque ob causam, antiquitus soliti sunt consules & senatores assidere, atque choreas in suo conspectu ducentes observare, ne quis immoderatè se gereret, ac seuerè in scandalose saltantes animadvertere, ebriosque remouere. Sic etiam decet parentes, diligenter observare suos liberos. *Tempesti-*

CHOREIS.

Tempestiue, interdum potissimum, nec
reducantur in multam vsq; noctem.

Finis est, vt honor nouis coniugibus
exhibeatur.

Deinde, vt leticia quoddam externum
testimonium adatur.

Tertio, vt homines iuuenes se mutuo vi-
deant, & ad honesta coniugia inuitentur.

Contraria.

Morosi hypocrita, & teirici Catones, sim-
pliciter & per se damnant choreas, sine dis-
crimine, etiam nuptiales, & quantumuis ho-
nestas & decoras. Procedunt autem pleraq;
argumenta ex fallacia accidentis, exempli
gratia.

I.

Leuitas est fugienda,
Choreæ sunt leuitates,
Ergo sunt fugiendæ.

I. 3

Minor.

DE CONIVG:

Minor probatur, quia ibi fiunt saltationes
& multi gestus, qui grauem hominem non
decent.

Respondeo. Neganda est consequentia,
quia Minor procedit ex falsa definitione. Nam
choreæ sunt honestæ saltationes, læticia causa.
Leuitates verò sunt accidentia mala, qua in-
de remouenda sunt. Item non est verum, om-
nes choreas esse leuitates.

II.

Quicquid est causa peccatorum, est im-
probandum.

Choreæ sunt causa peccatorum.

Ergo improbandæ.

Minor probatur, quia ibi colloquia, sæ-
pè fiunt parum honesta, fiunt amplexus parum
decori.

Respondeo. Est fallacia accidentis, Itaq;
pudicè, honestè, grauius choreas fieri debe-
re, supra adstruximus. Nemo autem omni-
bus honestis hominibus, eiusmodi peccata at-
tribuet.

Ritus

CHOREIS.

III.

Ritus gentiles non sunt imitandi.
Sed choreæ sunt ritus gentilium.

Ergo Christiani non debent eos imitari.

Minor probatur, quia ex verbo Dei non potest vel institutio, vel permissio demonstrari.

Respondeo ad Maiorem cum distinctione. Alij sunt ritus politici & inculpabiles gentium, quique nemini sunt prohibiti, quia Christianus etiam in mundo vivendum est. Deinde alij sunt impij, obsceni, scandalosi ritus gentium, a quibus omninò abstinendum est.

Ad Minorem. Quis verò id liquidè probaverit, choreas tantum fuisse gentilium ritus? Nam & piij fuerunt omnibus seculis moderatè hilares, eamq; hilaritatem decoris gestibus expresserunt.

IIII.

Cuius tantum male in sacris literis fit mentio, id non est faciendum.

Chorearum tantum malè in sacris literis fit mentio.

Ergo choreæ sunt prorsus Christianis intermittendæ.

DE CONIVG.

Minor probatur ab exemplo Israelitarum, circa idolum Aaronicum magno suo cum malo saltantium. Exod. 22. Item. Filia Herodiadis, saltando meretur caput Baptistæ. Marthæi 14.

Respondeo. Est fallacia accidentis. Abusus solummodo taxatur. Deinde choreas, tanquam rem politicam, per se nusquam sacra litera damnant. Insuper scriptura probat nuptias veluti genus, Ergo etiam honesta nuptialia gaudia, quæ sine peccato & scandalo sunt, admittit. Davidis Exemplum ante arcam fæderis saltantis omitto, quia peculiare est.

Sunt autem porro contraria honestis choreis.

Impudicæ, leues, inhonestæ, scandalosa saltationes, quales dicuntur Italicæ, quadam, & aliarum gentium parum decoræ.

Circumgyrationes immodestæ, quæ etiam edictis Magistratum, rectè & prohibentur & puniuntur. Clamores & gestus indecori, turbationes ordinis.

Nocturna choreæ in tenebris, locis suspectis, aut clausis, quæ non sunt in conspectu parentum.

COHABITATIONE.

parentum, aut honestorum hominum. Nimis de
carne, & deniq; cum temulentis hominibus,
omnes sunt furiosi, & scandalosi, longiq;
choresis segregandi.

De hasiludijs, alijsq; quibus viri illustres
et potentes leticiam excitant atq; declarant,
nihil hic dicam. Ea verò omnia in sumptibus
reliquaq; actione, suum habeant debitum ino-
dum, ne sint inutiles facultatum profusiones,
quas rectius esset in pauperes & reipublice
commoda conferre, quam ad inanes & mo-
mentaneas ostentationes.

DE QVARTO.

DE COHABITATIONE Coniugali.

Cohabitationem coniugalem voco, eam
corporum, officiorum, ac vitæ communionem,
que à legitimis coniugibus, ordinatione Dei
servatur. Nam extra coniugia legitima, omnis
commixtio est à Deo prohibita, omnibusq; se-
culis multis maximisq; cladibus punita.

Duplex autem est ea coniugali cohabi-
tatio. Alia enim tranquilla, felix vereq; bea-